Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B**

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 820/2008

z dne 8. avgusta 2008

o določitvi ukrepov za izvajanje skupnih osnovnih standardov za varnost letalstva

(Besedilo velja za EGP)

(UL L 221, 19.8.2008, str. 8)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Uredba Komisije (ES) št. 483/2009 z dne 9. junija 2009	L 145	23	10.6.2009
►**M2**	Uredba Komisije (EU) št. 133/2010 z dne 4. februarja 2010	L 43	1	18.2.2010
►**M3**	Uredba Komisije (EU) št. 134/2010 z dne 9. februarja 2010	L 43	3	18.2.2010

▼B

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 820/2008

z dne 8. avgusta 2008

o določitvi ukrepov za izvajanje skupnih osnovnih standardov za varnost letalstva

(Besedilo velja za EGP)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 2320/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o določitvi skupnih pravil na področju varnosti civilnega letalstva ([1]) ter zlasti člena 4(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Na podlagi člena 4(2) Uredbe (ES) št. 2320/2002 mora Komisija po potrebi sprejeti ukrepe za izvajanje skupnih osnovnih standardov za varnost letalstva po vsej Skupnosti. Uredba Komisije (ES) št. 622/2003 z dne 4. aprila 2003 o določitvi ukrepov za izvajanje skupnih osnovnih standardov za varnost letalstva ([2]) je bil prvi akt, ki določa take ukrepe.

(2) Uredba (ES) št. 622/2003 je bila od njenega sprejetja 14-krat spremenjena. Zaradi jasnosti in smotrnosti je primerno vse spremembe prečistiti v obliki nove uredbe.

(3) Člen 8(1) Uredbe (ES) št 2320/2002 določa, da so ukrepi za izvajanje, ki jih Komisija sprejme v skladu s členom 4(2) navedene uredbe, tajni in da se ne objavijo, kadar se nanašajo na merila za zmogljivost opreme in njeno testiranje ob prevzemu, podrobnimi postopki, ki vključujejo občutljive informacije, ali podrobnimi merili za izjeme pri varnostnih ukrepih. Člen 3 Uredbe (ES) št. 622/2003 nadalje določa, da morajo biti ukrepi za izvajanje iz njene priloge, zaupni, neobjavljeni in na voljo samo osebam, ki jih država članica ali Komisija ustrezno pooblasti. Nadaljnje spremembe Uredbe (ES) št. 622/2003 so določile, da se ta določba uporablja za take spremembe.

(4) Da bi izboljšala preglednost ukrepov za izvajanje, ki jih je do sedaj sprejela v skladu s členom 4(2) Uredbe (ES) št. 2320/2002, je Komisija pregledala ukrepe iz Priloge k Uredbi (ES) št. 622/2003, kakor je bila naknadno spremenjenja, glede na merila iz člena 8(1) Uredbe (ES) št. 2320/2002. Ta pregled je pokazal, da za številne od teh ukrepov ni potrebno, da so zaupni, in jih je treba zato objaviti v *Uradnem listu Evropske unije*.

(5) Vendar pa kljub temu ostaja bistvenega pomena, da ostanejo zaupni nekateri ukrepi, katerih razkritje bi lahko omogočilo, da se tem ukrepom izogne in da pride do nezakonitega vmešavanja. Takšni ukrepi vključujejo zlasti nekatere podrobne postopke in izjeme pri teh postopkih v zvezi s pregledovanjem vozil, ki vstopajo na varnostna območja omejenega gibanja, preiskovanjem zrakoplova in potnikov, obravnavanjem potnikov, ki bi utegnili povzročati težave, pregledom nespremljane oddane prtljage in oddane prtljage s sistemi za odkrivanje eksploziva ter nadzorom tovora in pošte, kakor tudi tehnične specifikacije za pregledovalne naprave. Te ukrepe je treba sprejeti ločeno z odločbo, naslovljeno na vse države članice.

(6) Dopustiti je treba razlike med letališči glede na lokalno oceno tveganja. Zato bi bilo treba Komisijo obvestiti o letališčih, na katerih je po oceni tveganje manjše.

([1]) UL L 355, 30.12.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 849/2004 (UL L 158, 30.4.2004, str. 1).

([2]) UL L 89, 5.4.2003, str. 9. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 358/2008 (UL L 111, 23.4.2008, str. 5).

▼B

(7) Dopustiti je treba tudi različne ukrepe za izvajanje glede na vrsto letalske dejavnosti. Komisijo je treba obvestiti o izvajanju nadomestnih ukrepov za zagotavljanje enakovredne varnosti.

(8) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Odbora za varnost civilnega letalstva –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Cilj

Ta uredba določa ukrepe za izvajanje in tehnično prilagoditev skupnih osnovnih standardov v zvezi z varnostjo letalstva, ki jih je treba vključiti v nacionalne programe varnosti civilnega letalstva.

Člen 2

Opredelitvi pojmov

V tej uredbi se uporabljata naslednji opredelitvi:

— „Nacionalni program varnosti civilnega letalstva“ pomeni tiste predpise, prakse in postopke, ki jih države članice sprejmejo v skladu s členom 5 Uredbe (ES) št. 2320/2002 za zagotavljanje varnosti civilnega letalstva na njihovem ozemlju,

— „Pristojni organ“ pomeni nacionalni organ, ki ga država članica imenuje v skladu s členom 5(2) Uredbe (ES) št. 2320/2002 in je pristojen za uskladitev in spremljanje izvajanja nacionalnega programa varnostni civilnega letalstva.

Člen 3

Ukrepi iz člena 1 so opredeljeni v Prilogi.

Člen 4

Nove tehnične metode in postopki

1. Države članice lahko pri varnostnih ukrepih dovolijo uporabo druge tehnične metode ali postopka namesto tistih, ki so določeni v Prilogi pod pogojem, da:

(a) se uporablja za namene ocenjevanja novega načina izvajanja zadevnega varnostnega ukrepa in

(b) ne bo negativno vplival(-a) na skupno raven dosežene varnosti.

2. Vsaj štiri mesece pred načrtovano uvedbo zadevna država članica pisno obvesti Komisijo in druge države članice o predlagani novi metodi ali postopku, ki ga namerava dovoliti, pri tem pa predloži oceno, iz katere je razvidno, kako bo zagotovila, da bo uporaba nove metode ali postopka izpolnjevala zahteve iz točke (b) odstavka 1. Obvestilo prav tako vsebuje nekatere podrobne informacije o lokacijah, kjer se bo metoda ali postopek uporabljal, in o predvidenem trajanju ocenjevanja.

3. Če Komisija državi članici odgovori pozitivno ali če ta odgovora ne prejme v treh mesecih po prejemu pisne vloge, lahko država članica dovoli uvedbo nove metode ali postopka.

Če Komisija ni prepričana, da predlagana nova metoda ali postopek daje zadostna jamstva, da bo splošna raven varnosti letalstva v Skupnosti ostala nespremenjena, Komisija o tem obvesti državo članico v treh mesecih po prejemu obvestila iz odstavka 2 ter obrazloži svoje pomi-

▼B

sleke. V takem primeru zadevna država članica ne začne uporabljati metode ali postopka, dokler ne prepriča Komisije.

4. Najdaljše obdobje ocenjevanja za vsako tehnično metodo ali postopek je 18 mesecev. To obdobje ocenjevanja lahko Komisija podaljša za največ nadaljnjih 12 mesecev pod pogojem, da država članica predloži ustrezno utemeljitev za podaljšanje.

5. Med obdobjem ocenjevanja pristojni organ zadevne države članice predlaga Komisiji poročila o napredku ocenjevanja v razmakih po največ 6 mesecev. Komisija o vsebini poročil o napredku obvesti druge države članice.

6. Obdobje ocenjevanja ne sme biti daljše od 30 mesecev.

Člen 5

Obveščanje

Države članice pisno Komisijo obvestijo o vseh letališčih, v zvezi s katerimi so izkoristile možnost, ki je dovoljena po točki (a) ali točki (c) člena 4(3) Uredbe (ES) št. 2320/2002.

Člen 6

Nadomestni ukrepi

Države članice Komisijo pisno obvestijo o nadomestnih ukrepih, ki jih izvajajo v skladu s točko 4.2 Priloge k Uredbi (ES) št. 2320/2002.

Člen 7

Uredba Komisije (ES) št. 622/2003 se razveljavi.

Člen 8

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

▼B

PRILOGA ([1])

1. OPREDELITVE POJMOV

Poleg opredelitev iz Priloge k Uredbi (ES) št. 2320/2002 se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1.1 „A.C.A.M.S“ pomeni sistem za nadzor dostopa in alarmiranje, ki elektronsko nadzoruje dostop do vrat, vhodov in drugih vstopnih točk, ki vodijo neposredno ali posredno do varnostnih območij omejenega gibanja in ki v primeru nedovoljenega vstopa z alarmom opozori pristojni organ;

1.2 „Uporabnik letališča“ pomeni katero koli fizično ali pravno osebo, ki je odgovorna za prevoz potnikov, pošte in/ali tovora po zraku od ali do zadevnega letališča, kakor je opredeljeno v členu 2 Direktive Sveta 96/67/ES ([2]);

1.3 „Zemeljska oskrba“ pomeni storitve, ki se opravljajo za uporabnike letališč na letališčih, kot je opisano v Prilogi k Direktivi 96/67/ES;

1.4 „Letalski prevoznik“ pomeni podjetje za zračni prevoz z veljavno operativno licenco, ki izvaja letalske operacije;

1.5 „Oskrbovalna plošča“ pomeni zunanjo dostopno točko zrakoplova za oskrbovanje zrakoplova; take plošče vključujejo priključke za vodo, toaletne prostore, zemeljske električne priključke in druge oskrbovalne oddelke, ki imajo zunanje oskrbovalne odprtine, katerih pokrovi se odpirajo navzdol.

1.6 „Zrakoplov, ki ni v uporabi“ pomeni zrakoplov, ki je bodisi parkiran za obdobje več kot 12 ur ali ni pod nadzorom, ki zadostuje za odkritje nedovoljenega dostopa.

2. VARNOST LETALIŠČA

2.1 **Zahteve pri načrtovanju letališča**

V tej uredbi ni določb.

2.2 **Nadzor dostopa**

2.2.1 *Varnostna območja omejenega gibanja in drugi nadzorovani deli letališč*

1. Pristojni organ zagotovi, da je dostop do varnostnih območij omejenega gibanja nadziran.

   Kjer so nadzorovani deli letališča brez omejitve gibanja blizu varnostnih območij omejenega gibanja in omogočajo dostop do njih, se uvedejo razmejitve in nadzor, ki zadoščajo za odkritje nedovoljenega dostopa in za sprejetje ustreznih ukrepov.

2. Pristojni organ, ki dovoli dostop do varnostnih območij omejenega gibanja, zagotovi, da vse osebje z dostopom do teh območij izvaja stroge ukrepe nadzora dostopa. Ti ukrepi vključujejo:

   (a) osebje, ki ima letališke dovolilnice za dostop do varnostnih območij omejenega gibanja, mora biti seznanjeno z letališkimi dovolilnicami in odobrenimi izdanimi neletališkimi dovolilnicami in s tem, kdaj so te veljavne za dostop do varnostnih območij omejenega gibanja;

   (b) osebje zasliši ali prijavi pristojnemu organu vse osebe na varnostnih območjih omejenega gibanja, ki ne pokažejo veljavne dovolilnice;

   (c) osebje zasliši ali prijavi pristojnemu organu vsa nepooblaščena vozila, ki jih opazi na varnostnih območjih omejenega gibanja.

([1]) V tej prilogi se uporablja enaka zgradba in oštevilčenje kot v Prilogi k Uredbi (ES) št. 2320/2002. Kadar se s to uredbo ne predpisuje nobena določba za izvajanje ali tehnično prilagoditev skupnih osnovnih standardov, je to izrecno navedeno pod ustreznim naslovom.

([2]) UL L 272, 25.10.1996, str. 36.

▼B

3. Pristojni organ v nacionalnem programu varnosti civilnega letalstva zagotovi, da se letališke dovolilnice, ki omogočajo dostop do varnostnih območij omejenega gibanja nadzirajo, kot sledi:

   (a) letališke dovolilnice omejujejo dostop osebja samo do območij, do katerih je njihov dostop potreben zaradi opredeljenih operativnih potreb;

   (b) po prenehanju ali spremembi zaposlitvenega statusa se letališka dovolilnica vrne letališki upravi in uniči;

   (c) imetnik mora svojega delodajalca in organ, ki je dovolilnico izdal, takoj obvestiti o izgubi ali kraji svoje letališke dovolilnice. Po obvestilu se letališka dovolilnica takoj razveljavi.

4. Pristojni organ zagotovi, da so dostopna vrata, ki se uporabljajo samo za namene izkrcanja, ki omogočajo dostop do ploščadi ali varnostnih območij omejenega gibanja, odprta samo med postopkom izkrcanja.

5. Kontrolne točke za varnostni pregled se zavarujejo s čuvaji ali ustreznimi nadzornimi napravami, da se odvrača in prepreči varnostne kršitve na vstopnih in izstopnih pasovih varnostnih kontrolnih točk in se zavaruje osebje, ki sodeluje v postopku pregleda.

6. Materiali, shranjeni na varnostnih območjih omejenega gibanja in drugih nadzorovanih delih letališča, kjer potekajo postopki za sprejem in odpravo potnikov in oddane prtljage, se zavarujejo ali stalno nadzorujejo, da se prepreči nedovoljen dostop. Zavrženi materiali se uničijo, da se zagotovi, da jih ne uporabijo nepooblaščene osebe.

   Sistemi za nadzor odhodov in sistemi za prijavo na let na letališčih se nadzorujejo, da se prepreči nedovoljen dostop.

   Samoprijava na let in ustrezne internetne možnosti, ki jih lahko potniki uporabljajo, štejejo za dovoljen dostop do takih materialov ali sistemov.

2.2.2 *Območja terminala*

Zahteve iz točke 2.2.1.6 se prav tako uporabljajo za območja terminala, ki so dostopna za javnost.

2.2.3 *Druga javna območja*

V tej uredbi ni določb.

2.3 **Pregledi osebja, njihovih osebnih predmetov in vozil**

2.3.1 *Pregledi osebja in njihovih osebnih predmetov*

Varnostno osebje lahko kateremu koli članu osebja, ki ima predmet, v zvezi s katerim imajo pomisleke, zavrne dostop do varnostnega območja omejenega gibanja.

2.3.2 *Pregled vozil*

1. Vozila se pregledajo, da bi ugotovili, ali se v njih nahajajo prepovedani predmeti ali nepooblaščene osebe.

2. Voznik in drugi potniki med pregledom ne smejo biti v vozilu.

2.3.3 *Varnostni postopki za tekočine in vrečke, ki jih ni možno odpreti brez vidnih poškodb*

Splošne določbe

1. „Tekočine, namenjene prodaji“ so tekočine za prodajo v trgovinah, ki se nahajajo bodisi na nadzorovanem delu letališča za točko, kjer se pregledajo vstopni kuponi za vkrcanje, ali na varnostnem območju omejenega gibanja, od njihovega prvega prevzema na nadzorovanem delu letališča do njihove dostave do takih trgovin.

2. „Vrečke, ki jih ni možno odpreti brez vidnih poškodb“ so varnostne vrečke za uporabo v trgovinah, ki se nahajajo za točko, kjer se

▼B

preverjajo vstopni kuponi, od njihovega prvega prevzema na nadzorovanem delu letališča do njihove končne uporabe.

Preverjanje zalog

V tej uredbi ni določb.

Znani dobavitelj

V tej uredbi ni določb.

Vrečke, ki jih ni možno odpreti brez vidnih poškodb

3. Blago v vrečkah, ki jih ni možno odpreti brez vidnih poškodb, se dostavi v varnostni embalaži trgovinam na nadzorovanem delu letališča za točko, kjer se preverjajo vstopni kuponi.

4. Po prevzemu v takih trgovinah in do končne porabe se vrečke, ki jih ni možno odpreti brez vidnih poškodb, zavarujejo pred nepooblaščenim vmešavanjem.

2.4 **Fizično varovanje in patruljiranje**

V tej uredbi ni določb.

3. VARNOST ZRAKOPLOVOV

3.1 **Preiskovanje in preverjanje zrakoplovov**

Letalski prevoznik zagotovi, da je osebje, ki opravlja varnostno preiskovanje in preverjanje zrakoplovov, seznanjeno s tipom zrakoplova, ki se nadzoruje, in da je ustrezno usposobljeno za izvajanje takih dejavnosti.

3.1.1 *Varnostno preverjanje zrakoplova*

Po dokončanju varnostnega preverjanja zrakoplova hrani letalski prevoznik poročilo 24 ur ali za čas trajanja leta, kar je daljše.

3.1.2 *Varnostna preiskava zrakoplova*

1. Po dokončanju varnostne preiskave zrakoplova hrani letalski prevoznik poročilo 24 ur ali za čas trajanja leta, kar je daljše.

2. Varnostna preiskava zrakoplova se izvaja v prazni potniški kabini zrakoplova.

3.2 **Zavarovanje zrakoplovov**

Za zavarovanje svojega zrakoplova odgovarja letalski prevoznik.

4. POTNIKI IN ROČNA PRTLJAGA

4.1 **Pregledovanje potnikov**

4.1.1 *Prepovedani predmeti*

1. Potniki na varnostno območje omejenega gibanja in v potniško kabino zrakoplova ne smejo prinesti naslednjih predmetov:

(a) vseh vrst strelnega orožja:

kakršnih koli predmetov, s katerimi je mogoče ali se zdi, da je mogoče sprožiti izstrelek ali povzročiti poškodbo, kot so med drugim:

— vse vrste strelnega orožja (pištole, revolverji, puške, šibrovke itd.),

— modeli in lažno strelno orožje,

— sestavni deli strelnega orožja (razen teleskopskih daljnogledov in vizirjev),

— zračne pištole, zračne puške in pištole na šibre,

— signalne pištole,

▼B

— startne pištole,

— otroške pištole vseh vrst,

— pištole za krogljične ležaje,

— industrijske pištole za vijačenje in žebljanje,

— samostreli,

— katapulti,

— harpune in podvodne puške,

— naprave za humano klanje živali,

— naprave za omamljanje ali omrtvičenje (npr. pnevmatska pištola za govedo, balistično vodeno energetsko orožje)

— vžigalniki v obliki strelnega orožja;

(b) koničastega orožja, orožja z rezilom in ostrih predmetov:

koničastih predmetov ali predmetov z rezilom, s katerimi je možno povzročiti poškodbo, kot so med drugim:

— sekire in sekirice,

— puščice za lok in pikado,

— dereze,

— harpune in kopja,

— ledni cepini in ledni klini,

— drsalke,

— zaskočni in sprožni noži z rezili vseh dolžin,

— noži, vključno s ceremonialnimi noži, z rezilom, daljšim od 6 cm, iz kovine ali katerega koli drugega materiala, ki je dovolj trden, da bi ga bilo mogoče uporabiti kot orožje,

— mesarski sekači,

— mačete,

— nezaščitene britve in klini (razen varnostnih britvic ali britvic za enkratno uporabo v kaseti),

— sablje, meči in rapirji,

— skalpeli,

— škarje z rezili, daljšimi od 6 cm,

— smučarske, sprehajalne in pohodne palice,

— ninja zvezde,

— obrtniško orodje, ki bi ga bilo mogoče uporabiti kot koničasto ali zašiljeno orožje (npr. vrtala in vrtalne krone, svedri, noži za embalažo, vse žage, izvijači, odpirači, lomilke, kladiva, klešče, cevni in matični ključi, spajkalni gorilniki;

(c) topih predmetov:

kakršnih koli topih predmetov, s katerimi je mogoče povzročiti poškodbe, kot so med drugim:

— kiji za bejzbol in softball,

— palice ali gorjače, toge in prožne (npr. policijske palice in gumijevke),

— kiji za kriket,

— palice za golf,

— palice za hokej,

— palice za lacrosse,

▼B

— vesla za kajak in kanu,

— rolke,

— biljardne palice vseh vrst,

— ribiške palice,

— pripomočki za borilne veščine (npr. bokserji, palice, gorjače, cepci, nunčaki (palici, povezani z verigo), kubatoni (pestne palice), kubasaunti);

(d) eksplozivnih in vnetljivih snovi:

kakršnih koli eksplozivnih in močno vnetljivih snovi, ki so nevarne za zdravje potnikov in posadke ali ogrožajo varnost letala ali premoženja, kot so med drugim:

— strelivo,

— eksplozivne kapice,

— detonatorji in vžigalniki,

— eksplozivi in eksplozivne naprave,

— modeli ali lažni eksplozivni material ali naprave,

— mine in druge vojaške eksplozivne naprave,

— ročne granate vseh vrst,

— plini in plinske jeklenke (npr. butan, propan, acetilen, kisik) v večjih količinah,

— ognjemeti, rakete vseh oblik in druga pirotehnična sredstva (vključno s pokajočimi žabicami in naboji za otroške pištole),

— nevarne vžigalice,

— izvori dima v pločevinkah ali kartušah,

— vnetljiva tekoča goriva (npr. bencin, dizelsko gorivo, tekočina za vžigalnike, alkohol, etanol),

— barve v obliki razpršila,

— terpentin in razredčila za barve,

— alkohole pijače z več kot 70-odstotno vsebnostjo alkohola;

(e) kemičnih in strupenih snovi:

kakršnih koli kemičnih ali strupenih snovi, ki so nevarne za zdravje potnikov in posadke ali ogrožajo varnost zrakoplova ali premoženja, kot so med drugim:

— kisline in bazične snovi (npr. „mokre“ baterije, ki se lahko razlijejo),

— jedke ali belilne snovi (npr. živo srebro, klor),

— razpršilci za onesposabljanje ali omamljanje (npr. obrambni razpršilci, solzilni plin),

— radioaktivni material (npr. medicinski ali komercialni izotopi),

— strupi,

— kužni ali biološko nevaren material (npr. okužena kri, bakterije in virusi),

— material, ki se lahko samovžge,

— sredstva za gašenje;

(f) tekočin:

tekočin, razen če so pakirane v posameznih posodah s prostornino največ 100 ml ali enakovredno in v prozorni plastični vrečki z možnostjo ponovne zatesnitve, ki ne presega 1 litra in je primerno zapolnjena in popolnoma zaprta. Med tekočine spadajo geli, paste, losjoni, zmesi tekočih/trdnih snovi in vsebine v posodah pod priti-

▼B

skom, npr. zobne paste, geli za lase, pijače, juhe, sirupi, parfumi, brivske pene, razpršila in drugi predmeti s podobno konsistenco.

Izjeme se lahko dovolijo, če:

1. se bo tekočina uporabila med potovanjem in je potrebna iz zdravstvenih razlogov ali zaradi posebnih prehranjevalnih zahtev, vključno z otroško hrano. Na zahtevo bo potnik predložil dokazilo o verodostojnosti take tekočine; ali

2. je potnik tekočino dobil na nadzorovanem delu letališča za točko preverjanja vstopnih kuponov, v trgovinah, za katere veljajo odobreni varnostni postopki v okviru letališkega varnostnega programa pod pogojem, da je tekočina zapakirana v vrečki, ki je ni možno odpreti brez vidnih poškodb, in da je jasno razvidno, da je bila kupljena tistega dne na letališču; ali

3. je potnik tekočino dobil na varnostnem območju omejenega gibanja v trgovinah, za katere veljajo odobreni varnostni postopki v okviru letališkega varnostnega programa; ali

4. je potnik tekočino dobil na drugem letališču Skupnosti pod pogojem, da je tekočina zapakirana v vrečki, ki je ni možno odpreti brez vidnih poškodb, in da je jasno razvidno, da je bila kupljena tistega dne na nadzorovanem delu letališča; ali

5. je potnik tekočino dobil na krovu zrakoplova letalskega prevoznika iz Skupnosti pod pogojem, da je tekočina zapakirana v vrečki, ki je ni možno odpreti brez vidnih poškodb, in da je jasno razvidno, da je bila kupljena tistega dne na navedenem zrakoplovu; ali

6. je potnik tekočino dobil v trgovinah, ki se nahajajo na nadzorovanem delu letališča za točko preverjanja vstopnih kuponov ali na varnostnem območju omejenega gibanja na letališču, ki se nahaja v tretji državi, našteti v Dodatku 1. Komisija se lahko odloči v skladu s postopkom iz člena 9(2) Uredbe (ES) št. 2320/2002, da v Dodatek 1 vključi letališče v tretji državi pod pogojem, da so izpolnjeni naslednji pogoji:

   — tretja država ima dobre reference na področju sodelovanja s Skupnostjo in njenimi državami članicami ter

   — Komisija je po preverjanju ugotovila, da:

      a) tretja država uporablja zadovoljive standarde letalske varnosti in

      b) se na letališču izvajajo varnostni ukrepi, ki so enakovredni ukrepom iz odstavka 2.3.3 te priloge in odstavka 2.3.6 Odločbe Komisije (ES) z dne 8. avgusta 2008 ([1]); in

      c) se na letališču izvajajo priporočene smernice za varnostni nadzor Mednarodne organizacije za civilno letalstvo za pregledovanje tekočin, gelov in razpršil, kakor je navedeno v dopisu, naslovljenem na države pogodbenice, z dne 1. decembra 2006 (sklic: AS 8/11-06/100 zaupno) in v dopisu, naslovljenem na države pogodbenice, z dne 30. marca 2007 (sklic: AS 8/11-07/26 zaupno) ali v primeru vrečk, ki jih ni možno odpreti brez vidnih poškodb, enakovredne specifikacije, in

      d) je z vrečke, ki je ni možno odpreti brez vidnih poškodb, jasno razvidno, da je bila kupljena na nadzorovanem delu letališča v tretji državi v zadnjih šestintridesetih urah.

2. Potnik je lahko izvzet iz zahtev iz točke 4.1.1.1 pod pogojem, da:

   (a) je bil pristojni organ vnaprej obveščen in je dal soglasje, da se lahko predmeti vnesejo; in

   (b) je bil vodja zrakoplova obveščen o potniku in prepovedanih predmetih, ki jih ima s seboj.

   Po potrebi se prepovedani predmeti zavarujejo.

([1]) Odločba še ni bila objavljena v Uradnem listu.

▼B

3. Seznam prepovedanih predmetov iz točke 4.1.1.1 in podatki o dovoljenih izjemah se dajo na voljo javnosti.

4. Pristojni organ lahko poleg predmetov iz točke 4.1.1.1 prepove tudi druge predmete. Pristojni organ si ustrezno prizadeva, da potnike obvesti o takih predmetih, preden opravijo postopek prijave oddane prtljage.

5. Razen če ni prepovedano pod točko 5.2.3.1, se lahko predmeti, prepovedani po točkah 4.1.1.1 ali 4.1.1.4, prenašajo v oddani prtljagi pod pogojem, da potniki nimajo nenadzorovanega dostopa to take prtljage od točke, na kateri se prtljaga prijavi, do točke, kjer se jo ponovno prevzame ob prihodu.

6. Varnostno osebje lahko zavrne dostop do varnostnega območja omejenega gibanja in v potniško kabino zrakoplova vsakemu potniku, ki ima predmet, ki ni naveden v točki 4.1.1.3, v zvezi s katerim ima varnostne pomisleke.

4.1.2 *Umerjanje prehodnih detektorjev kovin*

V tej uredbi ni določb.

4.1.3 *Pregledovanje potnikov z omejeno gibljivostjo*

V tej uredbi ni določb.

4.1.4 *Varnostni preventivni ukrepi za potnike, ki bi utegnili povzročati težave*

1. Posebni varnostni ukrepi se uvedejo za zračni prevoz naslednjih skupin potnikov, ki bi utegnili povzročati težave:

   (a) Deportiranci:

      — Osebe, ki jim je bil zakonito dovoljen vstop v državo članico s strani njenih organov ali ki so vstopile v državo članico ilegalno in za katere so kasneje organi uradno odredili, da morajo to državo članico zapustiti.

   (b) Osebe, za katere velja, da nimajo vstopa:

      — Osebe, katerih vstop v državo članico zavrnejo pristojni organi in ki se prepeljejo nazaj v državo, iz katere so pripotovali, ali katero koli državo, v katero jim je dovoljen vstop.

   (c) Osebe, ki jim je bila zakonito odvzeta prostost:

      — Osebe, ki so bile aretirane ali jih je obsodilo sodišče in jih je treba prepeljati.

2. Pristojni organi pisno zadevnega letalskega prevoznika pravočasno obvestijo, kdaj načrtujejo vkrcanje potnikov, ki bi utegnili povzročati težave.

3. Pisno obvestilo letalskemu prevozniku in vodji zrakoplova vsebuje naslednje podatke:

   — identiteto osebe,

   — razlog za prevoz,

   — ime in naziv spremljajočih oseb, če so predvidene,

   — oceno tveganja s strani pristojnih organov (vključno z razlogi za spremljanje ali nespremljanje),

   — vnaprejšnjo dodelitev sedežev, če je potrebno, ter

   — vrsto razpoložljivih dokumentov.

4. Uvedejo se posebni varnostni ukrepi za neposlušne potnike. Neposlušni potniki so osebe, ki storijo na krovu civilnega zrakoplova od trenutka, ko se vrata zrakoplova zaprejo pred vzletom, do trenutka, ko se ponovno odprejo po pristanku, naslednje dejanje:

   — napad, ustrahovanje, grožnjo ali namerno malomarnost, ki ogroža red ali varnost premoženja ali oseb,

▼B

— napad, ustrahovanje, grožnjo ali motenje člana posadke pri izvajanju dolžnosti ali ki zmanjšuje njegovo sposobnost za izvajanje dolžnosti,

— namerno malomarnost ali poškodbo na zrakoplovu, njegovi opremi ali spremljevalnih strukturah in opremi, ki ogroža red in varnost zrakoplova ali njegovih potnikov in posadke,

— sporočanje informacij, za katere se ve, da so lažne, s čimer se ogroža varnost zrakoplova med letom,

— neupoštevanje zakonitih ukazov ali navodil za varno, urejeno in učinkovito delovanje.

5. Osebe, ki jim je bila zakonito odvzeta prostost, morajo vedno imeti spremstvo.

4.2 **Ločevanje potnikov**

V primeru, da so del površin terminala, ki se nahajajo med kontrolnimi točkami za varnostni pregled in mestom vkrcanja na zrakoplov, uporabili prispeli potniki, ki niso bili pregledani skladno s podrobnostmi iz Uredbe (ES) št. 2320/2002, se to območje preišče, da se zagotovi, da ti potniki niso pustili nobenih prepovedanih predmetov, preden se začne vkrcavanje pregledanih potnikov.

4.3 **Pregled ročne prtljage**

1. Vse tekočine se predložijo v pregled na točkah za pregledovanje.

2. Pred pregledom se iz ročne prtljage odstranijo prenosni računalniki in drugi veliki električni predmeti in se pregledajo ločeno.

3. Plašči in suknjiči potnikov se pregledajo kot poseben kos ročne prtljage.

4.3.1 *Pregled ročne prtljage z rentgenskim aparatom z visoko ločljivostjo, z vgrajenim in aktivnim programom TIP*

V tej uredbi ni določb.

4.4 **Pregled diplomatov**

V tej uredbi ni določb.

5. ODDANA PRTLJAGA

5.1 **Določitev pripadnosti oddane prtljage**

V tej uredbi ni določb.

5.2 **Pregled oddane prtljage**

5.2.1 *Spremljana oddana prtljaga*

1. Letalski prevoznik zagotovi, da potuje vsak potnik na istem letu kot njegova prijavljena oddana prtljaga. Če ni tako, velja ta oddana prtljaga za nespremljano prtljago.

2. Pristojni organ v svojem nacionalnem programu varnosti civilnega letalstva določi podrobne postopke, kako bo izpolnil cilje glede pregledovanja v primeru okvare pregledovalnih naprav.

5.2.2 *Nespremljana oddana prtljaga*

Letalski prevoznik, ki prevzame nespremljano oddano prtljago od drugega letalskega prevoznika, pridobi pisno evidenco, da so bili za to prtljago pred prevzemom za prevoz izvedeni varnostni ukrepi, podrobno določeni v Prilogi Uredbe (ES) št. 2320/2002.

5.2.3 *Prepovedani predmeti, ki jih ni dovoljeno spraviti v oddano prtljago:*

1. V oddano prtljago ni dovoljeno spraviti teh predmetov:

— eksplozivov, vključno z detonatorji, vžigalniki, ročnim granatami, minami in eksplozivi,

— plinov, vključno s propanom in butanom,

▼B

— vnetljivih tekočin, vključno z bencinom in metanolom,

— vnetljivih trdnih in reaktivnih snovi, vključno z magnezijem, netilci ognja, ognjemeti in raketami,

— oksidantov in organskih peroksidov, vključno z belili in kompleti za popravilo karoserije,

— strupenih ali kužnih snovi, vključno s strupom za podgane in okuženo krvjo,

— radioaktivnega materiala, vključno z medicinskimi ali komercialnimi izotopi,

— jedkih snovi, vključno z živim srebrom in avtomobilskimi akumulatorji,

— sestavnih delov gorivnega sistema vozil, ki so vsebovali gorivo.

2. Seznam prepovedanih predmetov iz točke 5.2.3.1 se da na voljo javnosti v agencijah letalskih prevoznikov in na druge primerne načine.

3. Pristojni organ lahko poleg predmetov iz točke 5.2.3.1 prepove tudi druge predmete. Pristojni organ si ustrezno prizadeva, da potnike obvesti o takih predmetih.

4. Varnostno osebje lahko zavrne prevoz oddane prtljage, ki vsebuje predmet, ki ni zajet v točki 5.2.3.1, v zvezi s katerim ima varnostne pomisleke.

5.2.4 *Pregled oddane prtljage s sistemi za odkrivanje eksploziva (EDS)*

V tej uredbi ni določb.

5.2.5 *Pregled spremljanje oddane prtljage s klasičnim rentgenskim aparatom z vgrajenim in aktivnim programom TIP*

V tej uredbi ni določb.

5.3 **Zavarovanje oddane prtljage**

1. Dostop do območij za razvrščanje prtljage in območij, namenjenih za skladiščenje, se omeji na tisto osebje, katerega vstop na območje je potreben iz operativnih razlogov. To osebje vključuje osebje, ki natovarja, raztovarja in varuje oddano prtljago, ter osebe, ki jih je pristojni organ pooblastil za dostop do območij za razvrščanje in skladiščenje prtljage.

2. Potnikom se lahko dovoli dostop do njihove lastne pregledane oddane prtljage, kadar je to potrebno, pod pogojem da so ves čas pod nadzorom, da se prepreči, da bi prepovedani predmet:

(a) vnesli v oddano prtljago ali

(b) odstranili iz oddane prtljage in ga prinesli v potniško kabino zrakoplova ali na varnostno območje omejenega gibanja.

6. TOVOR, KURIRSKE IN NUJNE POŠILJKE

6.1 **Uporaba**

V tej Uredbi:

„pošiljatelj za račun“ pomeni pošiljatelja, katerega pošiljke se lahko pozitivno identificirajo za prevoz izključno na tovornih zrakoplovih, kakor je navedeno v točki 6.5 Priloge k Uredbi (ES) št. 2320/2002.

6.2 **Usposobljenost registriranega agenta**

Imenovanje, odobritev ali vpis v seznam s strani pristojnega organa

6.2.1 Da bi pristojni organ subjekt imenoval, odobril ali vpisal v seznam kot registriranega agenta, države članice zagotovijo izvedbo naslednjega postopka:

(a) Subjekt zaprosi pristojni organ države članice, v kateri ima sedež, za status registriranega agenta.

▼B

Prosilec predloži pristojnemu organu varnostni program. Program opisuje metode in postopke, ki jih mora agent upoštevati zaradi skladnosti z Uredbo in z nacionalnim programom varnosti civilnega letalstva države članice, v kateri ima sedež. Program prav tako opisuje, kako bo agent nadziral skladnost s temi metodami in postopki.

Prosilec prav tako predloži pisno izjavo o svoji zavezanosti, da bo vzdrževal varnostne standarde, določene v svojem programu, in da bo takoj obvestil pristojni organ o kakršnih koli spremembah v svojem programu. To izjavo podpiše zakoniti zastopnik ali oseba, odgovorna za varnost.

(b) Pristojni organ pregleda varnostni program, da bi zagotovil, da varnostni ukrepi, določeni v programu, izpolnjujejo zahtevani standard. Pristojni organ zatem opravi preverjanje na kraju samem v prostorih prosilca, ki bodo zajeti s programom, da bi ocenil, ali je prosilec sposoben upoštevati to uredbo in nacionalni program varnosti civilnega letalstva države članice, v kateri se prostori nahajajo.

(c) Če je pristojni organ zadovoljen s podatki, danimi pod točkami a) in b), lahko imenuje, odobri ali vpiše v seznam agenta kot registriranega agenta za navedene lokacije.

Ta postopek se uporablja najkasneje od 1. marca 2008.

6.2.2 Pregled s strani pristojnega organa v prostorih registriranega agenta se lahko šteje kot preverjanje na kraju samem za namene točke 6.2.1(b).

6.2.3 Če pristojni organ ni več prepričan, da je registrirani agent sposoben upoštevati to uredbo in nacionalni program varnosti civilnega letalstva, prekliče status registriranega agenta.

6.3 **Varnostni ukrepi**

6.3.1 Pri pregledu tovora v skladu s točko 6.3.1(b) Priloge k Uredbi (ES) št. 2320/2002 agenti ali letalski prevozniki:

(a) uporabijo sredstvo ali metodo, s katero bodo najbolj verjetno odkrili prepovedane predmete ob upoštevanju narave pošiljke; in

(b) zagotovijo, da je uporabljeni način ali metoda na takšni ravni, ki zadošča, da se v tovor ne skrijejo prepovedani predmeti.

6.3.2 Pristojni organ obvesti Komisijo o vseh drugih sredstvih, kakor je navedeno v 6.3.1(b) pod (iv) Priloge k Uredbi (ES) št. 2320/2002, ki jih dopušča za pregled tovora.

6.4 **Merila, ki jih mora izpolnjevati znani pošiljatelj**

6.4.1 Izjava znanega pošiljatelja, kakor je navedeno v točki 6.4.1.(b) Priloge k Uredbi (ES) št. 2320/2002, se predloži enkrat na leto v pisni obliki in na standardiziranem nacionalnem obrazcu.

Izjava vključuje potrditev, da pošiljke ne vsebujejo prepovedanih predmetov, navedenih v točkah (iv) in (v) Dodatka, kakor je navedeno v 6.4.1(c) pod (i) Priloge k Uredbi (ES) št. 2320/2002.

Znani pošiljatelj prevzame polno odgovornost za svojo izjavo.

6.4.2 Kadar pošiljka vsebuje kakršne koli prepovedane predmete, pošiljatelj registriranemu agentu ali letalskemu prevozniku vedno pisno potrdi, da pošiljka vsebuje take predmete.

6.4.3 Če znani pošiljatelj ne more več izpolnjevati svojih obveznosti, pristojni organ ali registrirani agent ali letalski prevoznik, odgovoren za preverjanje, prekliče status znanega pošiljatelja.

6.5 **Prevoz s tovornimi zrakoplovi**

6.5.1 Da bi lahko registrirani agent ali letalski prevoznik določil pošiljatelja za račun, države članice zagotovijo izvedbo naslednjega postopka:

(a) Subjekt predloži podpisano izjavo o obveznostih, v kateri navede, da:

— potrjuje prejem nacionalnih navodil o varnosti prostorov, osebja in prevoza,

▼B

— zagotovi, da so nacionalna navodila o varnosti posredovana osebju, ki dela v njegovih prostorih,

— varuje tovor, dokler ga ne preda registriranemu agentu ali letalskemu prevozniku,

— se strinja, da se lahko za pošiljke izvedejo varnostni ukrepi, vključno s pregledom, in

— se strinja z nenapovedanimi pregledi pristojnega organa v svojih prostorih, da bi ugotovil, ali pošiljatelj za račun upošteva nacionalna navodila.

Subjekt imenuje vsaj eno osebo, odgovorno za varnost v svojih prostorih in registriranega agenta ali letalskega prevoznika obvesti o imenu te osebe in kontaktnih podatkih.

(b) Registrirani agent ali letalski prevoznik ugotovi naslednje podrobne podatke o subjektu:

— podatke o podjetju, vključno z dejanskim službenim naslovom;

— naravo poslovne dejavnosti;

— kontaktne podatke, vključno s podatki o osebah, odgovornih za varnost;

— identifikacijsko številko za DDV ali matično številko podjetja in

— bančni račun.

(c) Če je registrirani agent ali letalski prevoznik zadovoljen s podatki, danimi pod točkama a) in b), se lahko subjekt imenuje za pošiljatelja za račun.

6.5.2 Registrirani agent ali letalski prevoznik vzdržuje bazo podatkov z informacijami iz točke 6.5.1(b). Baza podatkov je na voljo za pregledovanje s strani pristojnega organa.

6.5.3 Če registrirani agent ali letalski prevoznik ni več prepričan, da je pošiljatelj za račun sposoben upoštevati nacionalna navodila, prekliče status pošiljatelja za račun.

7. POŠTA

V tej uredbi ni določb.

8. SLUŽBENA POŠTA IN MATERIAL LETALSKEGA PREVOZNIKA

V tej uredbi ni določb.

9. OSKRBA POTNIKOV, EMBALAŽA IN HRANA ZA LETALSKEGA PREVOZNIKA

V tej uredbi ni določb.

10. ČIŠČENJE, EMBALAŽA IN ČISTILNA SREDSTVA ZA LETALSKEGA PREVOZNIKA

V tej uredbi ni določb.

11. SPLOŠNO LETALSTVO

V tej uredbi ni določb.

12. ZAPOSLOVANJE IN USPOSABLJANJE OSEBJA

12.1 **Nacionalni program usposabljanja s področja varnosti letalstva**

Nacionalni program usposabljanja s področja varnosti letalstva vključuje zahteve glede usposabljanja za ravnanje z neposlušnimi potniki.

▼B

12.2 **Varnostno osebje**

12.2.1 *Letalski prevoznik in upravljanje varnosti letališč*

1. Pristojni organ zagotovi, da ima vsako letališče v Skupnosti in vsak letalski prevoznik primerno usposobljeno osebje za upravljanje varnosti. Pristojni organ zagotovi, da obstaja ustrezna organizacija za upravljanje varnosti. Višji vodstveni uslužbenci, odgovorni za izpolnjevanje pogojev glede varnosti letalskih prevoznikov ali letališč, morajo imeti potrebno raven usposobljenosti, znanj in izkušenj, kar vključuje:

   (a) izkušnje s področja operacij letalske varnosti ali

   (b) izkušnje z drugih področij, povezanih z varnostjo, kot so policijske, vojaške ali drugo, in

   (c) potrdilo ali enakovredno odobritev pristojnega organa in

   (d) znanje na naslednjih področjih:

   — varnostni sistemi in nadzor dostopa

   — varnost na zemlji in med letom

   — orožje in prepovedani predmeti

   — pregled nad terorizmom

12.3 **Drugo osebje**

V tej uredbi ni določb.

13. **TEHNIČNE SPECIFIKACIJE ZA PREGLEDOVALNE NAPRAVE**

V tej uredbi ni določb.

▼B

Dodatek 1

Letališča, s katerih letala letijo na letališča v Skupnosti:

— letališče Singapur (SIN)

— Hrvaška:

letališče Dubrovnik (DBV)

letališče Rijeka (RJK)

letališče Pula (PUY)

letališče Split (SPU)

letališče Zadar (ZAD)

letališče Zagreb (ZAG)

▼M1

— Republika Koreja:

letališče Seoul Incheon (ICN)

letališče Pusan Gimhae (PUS).

▼M2

— Kanada:

Calgary International (YYC)

Edmonton International (YEG)

Halifax International (YHZ)

Montreal International (YUL)

Ottawa-Macdonald-Cartier International (YOW)

Toronto-Lester B. Pearson International (YYZ)

Vancouver International (YVR)

Winnipeg International (YWG)

Moncton (YQM)

Quebec (YQB)

St. John's (YYT)

Whitehorse (YXY)

▼M3

— Združene države Amerike:

vsa mednarodna letališča